

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 49.

Vydána dne 4. června 1948.

Cena Kčs 3.40.

OBSAH:

(137.—144.) **137.** Zákon o postátnění Československého rozhlasu. — **138.** Zákon o hospodaření s byty. — **139.** Zákon, kterým se mění a doplňují předpisy o směnečném poplatku. — **140.** Nařízení, jímž se upravuje seznam přepychových předmětů. — **141.** Nařízení o úpravě okresů a sídel revírních báňských úřadů v zemích České a Moravskoslezské. — **142.** Nařízení o zřizování odborných živnostenských společenstev pro živnost výroby cementového zboží na Slovensku. — **143.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Likvidačního fondu měnového o vyrovnávání některých závazků převodem na vázaný vklad (účet). — **144.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Likvidačního fondu měnového o omezení uvolňování vázaných vkladů.

137.**Zákon****ze dne 28. dubna 1948****o postátnění Československého rozhlasu.**

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Na československý stát přecházejí veškerá práva a závazky „Českého rozhlasu, společnosti s ručením omezeným se sídlem v Praze“ a „Slovenského rozhlasu, společnosti s ručením obmedzeným so sídlom v Bratislave“.

(2) Přejednost knihovních práv podle odstavce 1 zapíše knihovní soudy na návrh ministerstva informací s odvoláním na tento zákon. Obdobně se provede vyznačení přechodu práv v úředních rejstřících a seznamech.

§ 2.

(1) Společnosti, uvedené v § 1, odst. 1, zanikají bez likvidace a soudy na návrh ministerstva informací provedou výmaz v obchodním (firemním) rejstříku s odvoláním na tento zákon.

(2) Veškerá práva a povinnosti společníků ze společenského poměru k společnostem, uvedeným v § 1, odst. 1, zanikají. Dosavadním společníkům nepřisluší náhrada, v případech hodných zvláštního zřetele lze jim však poskytnouti náhradu, odpovídající jmenovitě

hodnotě jejich kmenových vkladů: o poskytnutí náhrady rozhodne ministerstvo informací v dohodě s ministerstvem financí.

§ 3.

(1) Činnost, kterou vyvíjely společnosti, uvedené v § 1, odst. 1, vykonává nadále státní podnik Československý rozhlas.

(2) Sídlem podniku je Praha.

(3) Úkolem podniku jest připravovati a vysílati pořady rozhlasem a televizí a zřizovati, udržovati a provozovati potřebná zařízení. Pořadem se rozumějí původní nebo reproduované projevy hudební, choreografické, dramatické, recitační, dále rozhlasové hry a pásma, reportáže a zpravodajství a vůbec jakékoli zvukové nebo obrazové projevy života kulturního, politického, hospodářského a sociálního.

(4) Vrchní vedení podniku přísluší ministru informací; vyžadují-li zájmy obrany státu zvláštní opatření, rozhoduje ministr informací v dohodě s ministrem národní obrany.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti prvního dne měsíce následujícího po dni vyhlášení; provede jej ministr informací v dohodě s ministry financí a národní obrany.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Kopecký v. r.

138.

Zákon
ze dne 28. dubna 1948
o hospodaření s byty.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Byty, jichž se neužívá nebo které se uvolní.

§ 1.

(1) Vlastníci domů jsou povinni hlásiti místnímu národnímu výboru byty,

1. které nejsou dány v užívání nebo v nichž jejich uživatel nebydlí;
2. u nichž právo na jejich užívání zanikne nebo které se jinak uvolní;
3. jejichž nájemník zemřel, vyjímajíc ty, u nichž po nájemníkově smrti vstoupili v nájemní smlouvu příslušníci jeho rodiny, kteří bydleli v jeho bytě v době jeho smrti aspoň již tři měsíce, nemajíce vlastního bytu, a neodmítli pokračovati v nájemním poměru.

(2) Ohlašovací povinnost podle odstavce 1 musí býti splněna, nestalo-li se tak již dříve, v případech uvedených

1. v odstavci 1, č. 1 do 15 dnů poté, kdy nastaly skutečnosti ji zakládající;
2. v odstavci 1, č. 2 do 15 dnů poté, kdy je jisto, že právo na užívání bytu zanikne, nebo kdy se byt jinak uvolnil;
3. v odstavci 1, č. 3 do 15 dnů poté, kdy nájemník zemřel nebo kdy příslušníci nájemníkovy rodiny odmítli pokračovati v nájemním poměru.

§ 2.

(1) Pro byt, podléhající ohlašovací povinnosti, přikáže místní národní výbor nájemníka, jemuž je vlastník domu povinen byt odevzdati. Jde-li o byt v domě, který je v užším obvodu pražského hradu, je ústřední národní výbor povinen přihlížeti k přáním kanceláře presidenta republiky.

(2) Ohlásí-li přikázaná osoba místnímu národnímu výboru do 3 dnů poté, kdy byla o přikázání vyrozuměna, že nemá o byt zájem, přikáže místní národní výbor vlastníku domu za nájemníka jinou osobu.

(3) Přikázáním za nájemníka vstupuje přikázaná osoba, je-li byt vyklizen, dnem, kdy byla o přikázání vyrozuměna, jinak dnem skutečného vyklizení, v nájemní poměr s vlastníkem domu, leč by ve lhůtě stanovené v odstavci 2 ohlásila místnímu národnímu výboru, že nemá o byt zájem. Nedojde-li k dohodě o podmínkách nájemní smlouvy, rozhodne okresní národní výbor.

§ 3.

(1) Je-li byt, podléhající ohlašovací povinnosti podle § 1, odst. 1, č. 1, dán v užívání, prohlásí místní národní výbor smlouvu o jeho užívání za zrušenou. Stejně opatření může učiniti též stran bytu, podléhajícího ohlašovací povinnosti podle § 1, odst. 1, č. 3, nebyl-li vyklizen do měsíce ode dne nájemníkovy smrti.

(2) Místní národní výbor může i v jiných případech prohlásiti smlouvu o užívání bytu za zrušenou, užívá-li se bytu nebo jeho části proti veřejnému zájmu, zejména byl-li jeho uživatel pravomocně potrestán pro cenový přestupek, spáchaný ve spojitosti s podnájemem (nájemem) bytu nebo jeho části.

§ 4.

(1) Jako nájemníky možno přikázati toliko

1. státně spolehlivé osoby, které nemají v obci bytu nebo bydlí v bytě zdravotně závadném nebo nedostatečném a vykonávají v obci trvale své zaměstnání nebo povolání, uznané místním národním výborem za potřebné a tvořící hlavní zdroj jejich výživy;
2. osoby, které jsou členy oficiálních nebo polo-oficiálních zahraničních misí.

(2) Osoby, u nichž jsou splněny podmínky odstavce 1, č. 1, buď též přikazovány za nájemníky v pořadí, vyplývajícím z naléhavosti jejich bytové potřeby a významu jejich zaměstnání nebo povolání s hlediska veřejného zájmu. Mimo toto pořadí musí býti přikázáni uchazeči, kteří jsou podle potvrzení úředního lékaře okresního národního výboru nebo v obcích, v nichž místní národní výbory vykonávají též působnost okresních národních výborů, městského lékaře, stíženi tuberkulosou nebo k jejichž domácnosti patří taková osoba. Při stejných podmínkách v uchazečově osobě budiž při přikazování nájemníků dávana přednost rodinám podle počtu nezaopatřených dětí, jakož i mladým manželům, zvláště pak těm, jimž se narodilo nebo podle lékařsky prokázaného těhotenství se má naroditi dítě. Při tom se přihlíží k prověřeným účastníkům boje za národní

osvobození podle zákona ze dne 19. prosince 1946, č. 255 Sb., o příslušnicích československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození, k osobám poškozeným národní, rasovou nebo politickou persekucí, pokud se na ně již nevztahuje zákon č. 255/1946 Sb., k osobám vracejícím se do pohraničního území, jež byly nuceny opustit před osvobozením, nebo do vlasti z ciziny, k osobám poškozeným válkou, zejména k těm, jejichž dosavadní byt byl válečnými událostmi zničen.

(3) Místní národní výbory jsou povinny pořídit a soustavně doplňovat pro celou obec jednotný seznam všech uchazečů, u nichž jsou splněny podmínky odstavce 1, tak, aby měly stálý přehled o poptávce po bytech v celé obci. Zároveň jsou povinny vésti seznam osob, přikázaných za nájemníky, s označením bytů, za jejichž nájemníky byly přikázány, a s uvedením důvodů rozhodnutí. Opisy těchto seznamů musí být vyloženy v úředních místnostech a každému musí být dovoleno, aby si je v určených hodinách prohlédl.

(4) V obcích, které spolu územně souvisí nebo jsou vzájemně spojeny vhodnými dopravními prostředky, považuje se podmínka odstavce 1, č. 1, týkající se výkonu zaměstnání nebo povolání v obci, za splněnou, vykonávali osoba trvale své zaměstnání nebo povolání v některé z těchto obcí.

(5) Není-li uchazečů, u nichž jsou splněny podmínky odstavce 1, lze za nájemníky přikázati i jiné osoby.

§ 5.

(1) Uvolní-li se byt, v němž bydlel 9. srpna 1946 státní zaměstnanec, tím, že jeho uživatel byl přeložen do jiné obce, přikáže místní národní výbor za nájemníka jiného státního zaměstnance, jehož mu při přeložení, nejpozději však do 8 dnů od ohlášení bytu, označí osobní úřad zaměstnance přeloženého a sdělí zároveň, že se byt nestane nadměrným (§ 15).

(2) Uvolní-li se z jakéhokoli důvodu byt, v němž bydlela v den vyhlášení tohoto zákona vojenská osoba, přikáže místní národní výbor za nájemníka jinou vojenskou osobu, kterou mu označí vojenská správa do 8 dnů od ohlášení bytu a sdělí zároveň, že se byt nestane nadměrným (§ 15).

(3) V případech podle odstavců 1 a 2 neplatí ustanovení § 6, odst. 1.

§ 6.

(1) U bytů v domech obecně prospěšných bytových družstev přikáže místní národní výbor za nájemníka osobu, kterou mu navrhne družstvo, osvědčí zároveň, že navržený nájemník se stal jeho členem a plně splatil upsané závodní podíly před 9. srpnem 1946, že jsou u něho splněny podmínky § 4, odst. 1, č. 1 a že se byt nestane nadměrným (§ 15). Nárok podle tohoto ustanovení zaniká, neosvědčí-li družstvo skutečnosti jej zakládající zároveň s hlášením bytu.

(2) U domů státu a zemí přikáže místní národní výbor za nájemníka osobu, kterou mu do 8 dnů od ohlášení bytu, po případě ode dne, kdy příkaz k vyklizení podle § 27, odst. 1 nabyl právní moci, označí zemský národní výbor (příslušné pověřenectvo) nebo, jde-li o úřední nebo naturální byt, příslušný osobní úřad.

§ 7.

Místní národní výbor nemůže pro byt, podléhající ohlašovací povinnosti, přikázati nájemníka, chce-li ho užívatí vlastník domu, jemuž byl dům přidělen do vlastnictví z konfiskovaného majetku nebo z majetku získaného podle předpisů o pozemkových reformách, vydaných po 5. květnu 1945.

§ 8.

(1) Při přikazování nájemníků jsou místní národní výbory povinny přihlížeti k tomu, aby se byt nestal nadměrným (§ 15). Výjimky jsou přípustné toliko z důvodu veřejného zájmu; to platí i v případech uvedených v §§ 5 a 6.

(2) Přikazuje-li místní národní výbor za nájemníka osobu, která neměla dosud v obci své bydliště, vyrozumí o tom zároveň místní národní výbor jejího posledního bydliště.

Dvojí byty.

§ 9.

(1) Uživatelé bytů, kteří mají dva nebo více bytů v obcích, z nichž alespoň v jedné platí podle § 38 ustanovení §§ 1 až 34, jsou povinni ohlásiti to místním národním výborům obcí, v nichž jsou tyto byty. Ohlašovací povinnost vzniká i tenkrát, má-li druhý, po případě další byt osoba, která je podle zákona povinna sdíletí obydlí s osobou povinnou hlášením;

(2) Ohlašovací povinnost podle odstavce 1 musí být splněna, nestalo-li se tak již dříve, do 15 dnů poté, kdy nastaly skutečnosti ji zakládající.

§ 10.

(1) Smlouvy o užívání bytů, podléhajících ohlašovací povinnosti podle § 9, prohlásí místní národní výbor za zrušené. Jsou-li tyto byty v různých obcích, učiní tak po předcházející dohodě místní národní výbor obce, v níž je větší nedostatek bytů, leč by uživatel bytu vykonával v ní trvale své zaměstnání nebo povolání, uznané místním národním výborem za potřebné a tvořící hlavní zdroj jeho živny, nebo jsou-li tu jiné závažné skutečnosti, zejména rodinné nebo zdravotní poměry, odůvodňující nutnost jeho pobytu v obci; nedojde-li k dohodě, rozhodne společný nadřízený národní výbor (pověřenectvo sociální péče).

(2) U domů podniků spravovaných státem, u domů Státního bytového fondu, jakož i u objektů, které slouží soudní a vězeňské správě nebo vojenským účelům nebo účelům Sboru národní bezpečnosti, učiní opatření podle odstavce 1 příslušný ústřední (osobní) úřad.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na byty, které byly včas ohlášeny,
1. osvědčí-li uživatel,

- a) že dvou nebo více bytů nezbytně potřebuje k výkonu svého zaměstnání nebo povolání a že byty, posuzovány jako celek, nemají povahu nadměrného bytu (§ 15), nebo
- b) že okresní národní výbor nařídil ze závažných zdravotních důvodů oddělené bydlení, má-li druhý, po případě další byt osoba, která by jinak byla podle zákona povinna sdílet s ním obydlí;

2. jsou-li byty v téže obci, prohlásí-li uživatel o jednom z nich, že si jej ponechá.

Byty osob státně
nespolehlivých.

§ 11.

(1) Místní národní výbor může prohlásiti za zrušené smlouvy o užívání bytů, v nichž bydlí osoby státně nespolehlivé. Ustanovení § 10, odst. 2 vztahuje se přiměřeně i na tyto případy.

(2) Osobu, jejíž smlouva o užívání bytu byla podle odstavce 1 prohlášena za zrušenou, nebo jejíž přesídlení bylo úředně nařízeno, možno přikázati za nájemníka (podnájemníka).

Podnájem bytů.

§ 12.

(1) Uživatelé bytů mohou dáti svůj byt zcela nebo zčásti v užívání jen se svolením

místního národního výboru, a to pouze osobám, u nichž jsou splněny podmínky § 4, odst. 1.

(2) Nebude-li do 15 dnů nebo v obcích, v nichž místní národní výbory vykonávají též působnost okresních národních výborů, do 30 dnů od podání žádosti doručeno uživateli bytu zamítavé rozhodnutí místního národního výboru, má se za to, že svolení podle odstavce 1 bylo dáno.

(3) V žádosti za svolení podle odstavce 1 musí býti uvedeny podmínky užívání bytu nebo jeho části, zejména výše podnájemného (nájemného), která musí býti ve shodě s cenovými předpisy.

Směny bytů.

§ 13.

(1) Směnit byty je dovoleno toliko se svolením místního národního výboru.

(2) Dnem, kdy bylo dáno svolení ke směně, vstupují uživatelé bytů, kteří se na ní dohodli, v nájemní poměr s vlastníky domů; týmž dnem se končí dosavadní právní poměry co do užívání těchto bytů. Nedojde-li k dohodě o podmínkách nájemních smluv, rozhodne okresní národní výbor.

(3) Zjistí-li místní národní výbor dodatečně, že směna bytů byla provedena ze zistěných důvodů nebo toliko předstírána za účelem obejít ustanovení tohoto zákona, může prohlásiti smlouvy o užívání bytů za zrušené.

Nadměrné byty.

§ 14.

(1) Uživatelé nadměrných bytů jsou povinni ohlásiti je místnímu národnímu výboru.

(2) Ohlašovací povinnost podle odstavce 1 musí býti splněna, nestalo-li se tak již dříve, do 15 dnů poté, kdy nastaly skutečnosti ji zakládající.

§ 15.

(1) Byt se považuje za nadměrný, přesahuje-li počet obytných místností počet příslušníků uživatelovy domácnosti.

(2) Při zjišťování počtu příslušníků domácnosti počítají se vždy 2 děti pod 10 let a při lichém počtu též zbývající dítě za jednu osobu; při tom počítá se rovněž s dítětem, které se podle lékařsky prokázaného těhotenství má naroditi.

(3) Za obytné se považují místnosti, které podle rozhodnutí stavebního úřadu jsou určeny k bydlení a mohou buď přímo nebo bez podstatných změn sloužití tomuto účelu. Při počítání obytných místností se však nepřihlíží ke kuchyním, ani k místnostem, o nichž uživatel bytu prokáže, že jich sám nebo příslušníci jeho rodiny, kteří bydlí v jeho bytě, nemajíce vlastního bytu, nezbytně potřebují k výkonu svého povolání nebo zaměstnání nebo z důvodu veřejného zájmu, a které místní národní výbor za takové uzná.

(4) Vyžaduje-li toho naléhavá bytová potřeba v obci, může místní národní výbor se souhlasem nadřízeného národního výboru (pověřectva sociální péče) prohlásit i jiné druhy bytů za nadměrné. Opatření místního národního výboru musí být vyhlášeno v obci způsobem v místě obvyklým.

§ 16.

Místní národní výbor může prohlásit smlouvu o užívání nadměrného bytu za zrušenou, opatří-li předem jeho uživateli přiměřený byt náhradní. Je povinen tak zpravidla učinit u nadměrných bytů, u nichž počet obytných místností přesahuje nejméně o dvě počet příslušníků uživatele domácnosti. Ustanovení § 10, odst. 2 vztahuje se přiměřeně i na tyto případy.

§ 17.

(1) O tom, zdali náhradní byt je přiměřený, rozhoduje podle volné úvahy místní národní výbor, přihlížeje k rodinným a zdravotním poměrům, jakož i k zaměstnání nebo povolání uživatele nadměrného bytu a příslušníků jeho rodiny.

(2) Je-li uživatelem nadměrného bytu osoba, u níž nejsou splněny podmínky § 4, odst. 1 a na níž to lze vzhledem k jejím rodinným nebo zdravotním poměrům spravedlivě žádati, možno jí opatřit přiměřený byt náhradní i v jiné obci.

(3) V případech uvedených v § 16 může místní národní výbor nahradit uživateli bytu zcela nebo zčásti stěhovací výdaje, nelze-li na něm vzhledem k jeho hospodářským poměrům spravedlivě žádati, aby je hradil ze svého, a vyklidil-li byt ve stanovené lhůtě.

§ 18.

(1) Nebude-li podle § 16 prohlášena smlouva o užívání bytu za zrušenou nebo

jde-li o byt uvedený v § 33, odst. 1, č. 5, uloží místní národní výbor uživateli bytu, aby dal nadpočetné místnosti v užívání osobám, u nichž jsou splněny podmínky § 4, odst. 1, a to vždy každou nadpočetnou místnost nejméně jedné osobě (§ 12). V obcích, ve kterých je vysoká škola, budiž dána přednost řádným posluchačům této školy, pokud na ní řádně studují a vykáží se o tom potvrzením vysoké školy nebo orgánu, určeného ministerstvem školství a osvěty.

(2) Nesplní-li uživatel bytu tuto povinnost do 15 dnů od doručení příkazu podle odstavce 1 nebo bylo-li odepráno svolení podle § 12, odst. 1, uloží mu místní národní výbor, aby dal nadpočetné místnosti do podnájmu (nájmů) osobám, které mu přikáže. Ustanovení § 2 platí přiměřeně i v těchto případech.

Slučování bytů a užívání bytů k jiným účelům než k bydlení.

§ 19.

(1) Bez svolení místního národního výboru není dovoleno

1. zrušit byt jeho připojením k jinému bytu nebo připojením jeho částí k jiným bytům;
2. užívat bytu nebo jeho částí k jiným účelům než k bydlení.

(2) Žádati za svolení podle odstavce 1, č. 1 jsou oprávněni toliko vlastníci domů.

§ 20.

(1) Bytů, jichž se užívalo v den vyhlášení tohoto zákona k jiným účelům než k bydlení, smí se takto nadále užívat jen tenkrát, požádají-li jejich uživatelé do 15 dnů po vyhlášení tohoto zákona za svolení podle § 19, odst. 1, č. 2 a místní národní výbor žádosti vyhovějí.

(2) Nebyla-li žádost podle odstavce 1 podána ve lhůtě tam stanovené nebo bylo-li svolení odepráno, prohlásí místní národní výbor smlouvu o užívání bytu za zrušenou.

Revise bytů.

§ 21.

(1) Místní národní výbor zkoumá u všech bytů skutečnosti, rozhodne pro opatření podle tohoto zákona. Provedení takové revise může místnímu národnímu výboru nadřízený národní výbor (u obcí Bratislavy, Košic a Vysokých Tater pověřenectvo sociální péče) uložit a určit lhůtu, do kdy musí být provedena.

(2) Za tím účelem mohou místní národní výbory požadovati od vlastníků domů a uživatelů bytů potřebná vysvětlení a svými orgány nebo zmocněnci provésti nezbytné prohlídky bytů. Tyto osoby mohou z toho důvodu vstupovati do bytů a činiti zjištění, potřebná ke splnění stanoveného účelu.

§ 22.

(1) Místní národní výbory jsou povinny neprodleně učiniti opatření, aby závady, zjištěné při revisi podle § 21, byly odstraněny.

(2) Místní národní výbor prohlásí smlouvu o užívání bytu za zrušenou, bylo-li při revisi řádně zjištěno,

1. že uživatel bytu ho nabyl

a) nedbaje předpisů o přikazování nájemníků nebo proti výslovnému znění těchto předpisů, nebo

b) na podkladě nepravdivých údajů, rozhodných pro přikazování nájemníků, nebo

c) působiv na osoby, pověřené rozhodováním o přikazování nájemníků nebo prováděním rozhodnutí a opatření místního národního výboru, jednáním, které zakládá trestný čin;

2. že konfiskované zařízení bytu bylo uživatelem bytu zavlčeno nebo úmyslně anebo z hrubé nedbalosti poškozeno.

(3) Mimo to může místní národní výbor prohlásiti za zrušené smlouvy o užívání bytů, bylo-li při revisi řádně zjištěno, že uživatelem bytu je osoba, u níž nejsou splněny podmínky § 4, odst. 1, je však povinen opatřiti jí přiměřený byt náhradní. Ustanovení § 17 vztahuje se přiměřeně i na tyto případy.

Dělení bytů.

§ 23.

(1) Je-li výměra a rozčlenění podlahové plochy bytu, u něhož přísluší místnímu národnímu výboru podle § 2, odst. 1 nebo § 27, odst. 2 právo přikázati proň nájemníka, taková, že by bylo možno zříditi z něho vhodnou úpravou dva nebo více bytů, může místní národní výbor provésti na náklad obce jako stavebníka nebo se souhlasem příštích nájemníků na jejich náklad potřebné stavební změny a úpravy a přikázati pro nově vytvořené byty nájemníky, řídě se ustanoveními §§ 4, 6, odst. 2 a § 8; ustanovení § 2 platí i v těchto případech.

(2) Je-li úhrn nájemného z nově vytvořených bytů vyšší než nájemné z bytu před provedením stavebních změn a úprav nebo, neplatilo-li se dosud nájemné, než částka, kterou určí okresní národní výbor, je vlastník domu povinen odváděti rozdíl místnímu národnímu výboru, dokud nebude takto uhrazen náklad na stavební změny a úpravy; byly-li stavební změny a úpravy provedeny na náklad nájemníků, sníží se jim na stejnou dobu o tento rozdíl nájemné.

Společná ustanovení.

§ 24.

(1) Na žádost osidlovačského úřadu může ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem vnitra a příslušným ministerstvem uložit místnímu národnímu výboru, aby pro některé skupiny osob, jejichž pobyt je v obci ve veřejném zájmu nutný, vyhradil potřebný počet bytů.

(2) Ministerstvo sociální péče může vyhláškou pro určité obce stanoviti odchylky od ustanovení tohoto zákona, pokud je jich nezbytně potřebí, zejména pro přechodné ubytování osob, vracejících se z ciziny do vlasti.

§ 25.

(1) Místní národní výbor vykonává svoji působnost podle tohoto zákona v celém správním obvodu obce jednotně.

(2) Nedbá-li místní národní výbor ustanovení tohoto zákona nebo předpisů vydaných k jeho provedení a nezjedná-li po vyzvání ve stanovené lhůtě nápravu, může si nadřízený národní výbor (u obcí Bratislavy, Košic a Vysokých Tater pověřenectvo sociální péče) vyhraditi další provádění zákona a pověřiti jím zvláštní komisi (správní bytová komise), která rozhoduje jeho jménem. Členy komise jmenuje a odvolává okresní (zemský) národní výbor (pověřenectvo). Místní národní výbor je povinen poskytnouti komisi potřebné kancelářské místnosti, jakož i potřebné úřední síly a odevzdati jí všechny potřebné spisy. Osobní náklad komise hradí obec.

§ 26.

Smlouvy o užívání bytů nebo jejich částí, sjednané v rozporu s ustanoveními tohoto zákona, jsou neplatné.

§ 27.

(1) Prohlásí-li místní národní výbor podle tohoto zákona smlouvu o užívání bytů za zru-

šené, uloží uživateli bytu, aby jej do stanovené lhůty vyklidil. Vyklizení bytu může místní národní výbor uložit jeho uživateli i tehdy, je-li smlouva o užívání bytu nebo jeho části podle § 26 neplatná, nebo vlastníku domu, jde-li o jeho byt, anebo osobě, která užívá bytu bez právního důvodu.

(2) Pro byty uvedené v odstavci 1 přikáže místní národní výbor nájemníky, řídě se ustanoveními §§ 4, 6, odst. 2 a § 8; ustanovení § 2 platí i v těchto případech.

(3) Příkaz k vyklizení podle odstavce 1 nepůsobí proti uživatelům částí bytů, u nichž jsou splněny podmínky § 4, odst. 1, dokud jim místní národní výbor neopatří náhradní místnosti; ustanovení § 17, odst. 1 a 2 se vztahuje přiměřeně i na tyto případy. Do té doby jsou tyto osoby povinny platiti za užívání částí bytu, jež obývají, příkázanému nájemníku náhradu ve výši dosavadního podnájemného (nájemného) nebo, neplatilo-li se dosud, ve výši, kterou určí okresní národní výbor; náhrada je splatná ve lhůtách, ve kterých se platilo podnájemné (nájemné) nebo, neplatilo-li se dosud, ve lhůtách, určených pro placení nájemného zvláštními předpisy nebo místními zvyklostmi.

§ 28.

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem nepostupují místní (ústřední) národní výbory (správní bytové komise) podle ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).

§ 29.

(1) Z rozhodnutí místního (ústředního) národního výboru (správní bytové komise) lze se odvolati do 15 dnů k nadřízenému národnímu výboru (pověřenectvu sociální péče). Odvolání nemá odkladného účinku; místní (ústřední) národní výbor (správní bytová komise) může povolit odkladný účinek, nevyžaduje-li okamžitého výkonu nebezpečí z prodlení nebo veřejný zájem. Proti výroku, jímž nebyl odkladný účinek odvolání povolen, není odvolání přípustné.

(2) Místní (ústřední) národní výbory (správní bytové komise) jsou povinny předložit odvolání do 3 dnů nadřízenému národnímu výboru (pověřenectvu sociální péče), který musí o odvolání rozhodnouti do 3 týdnů ode dne, kdy mu spisy došly. Nebude-li do

této lhůty o odvolání rozhodnuto, má se za to, že bylo zamítnuto.

(3) Rozhodnutí národních výborů jako odvolacích orgánů je konečné.

§ 30.

Vykonatelná rozhodnutí místních národních výborů, provádějí tyto národní výbory vlastními orgány (obecní exekuce). Nemá-li obec takových orgánů, může místní národní výbor navrhnouti výkon rozhodnutí politickou exekucí.

§ 31.

Jednání a opominutí, přičítací se ustanovením tohoto zákona, trestají okresní národní výbory po vyjádření místních národních výborů jako přešůpek pokutou do 200.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do jednoho roku. Pro případ nedobytnosti pokuty vyměří se zároveň náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě. Pokuta i trest vězení (uzamčení) mohou být uloženy též současně; v tomto případě nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činit více než rok. Stejně bude potrestán — nejde-li o čin trestný soudně — kdo v podání místnímu národnímu výboru nebo jinému orgánu, pověřenému prováděním zákona, úmyslně nesprávně uvede nebo potvrdí skutečnosti, které mají být podkladem rozhodnutí výboru nebo orgánu, nebo tyto skutečnosti zamlčí anebo kdo ze zistných důvodů nebo, aby obešel ustanovení tohoto zákona, provede směnu bytů.

§ 32.

(1) Pod pojem domů státu podle tohoto zákona nenáleží konfiskovaný majetek ani majetek, získaný podle předpisů o pozemkových reformách, vydaných po 5. květnu 1945, pokud ho stát nepoužije pro své účely nebo pro ubytování státních zaměstnanců.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o vlastníku domu, rozumí se jím, pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného, také jeho zákonný zástupce nebo zmocněnec, jakož i poživatel domu.

(3) Uživatelem bytu ve smyslu tohoto zákona se rozumí každá osoba, oprávněná užívatí bytu na podkladě smluvního poměru s vlastníkem domu nebo z důvodu věcného práva, tedy i vlastník domu, pokud užívá bytu ve svém domě; mluví-li se o uživateli části

bytu, rozumí se jím každá osoba, oprávněná užívatí části bytu na podkladě smluvního poměru s uživatelem bytu. Obdobně smlouvou o užívání bytu nebo jeho části se míní každá smlouva, podle níž určitá osoba je oprávněna užívatí bytu nebo jeho části.

(*) K příslušníkům rodiny podle tohoto zákona se počítají manžel (manželka), druh (družka), příbuzní v přímé řadě a sourozenci.

§ 33.

(1) Z předcházejících ustanovení se nevztahují

1. ustanovení o příkazovacím právu místních národních výborů (§ 2, odst. 1 a § 27, odst. 2)

a) na domy podniků spravovaných státem, na domy Státního bytového fondu ani na objekty, které slouží soudní a vězeňské správě nebo vojenským účelům nebo účelům Sboru národní bezpečnosti;

b) na byty, pro které bylo nebo bude dáno povolení k obývání po 9. srpnu 1946 a jež vystavěl zaměstnavatel buď přímo nebo prostřednictvím obecně prospěšného bytového sdružení pro své zaměstnance nebo které jsou určeny pro stavebníka (čekaatele);

c) na domy, kterých užívá cizí stát pro účely své diplomatické misse nebo svého konsulárního úřadu nebo pro ubytování zaměstnanců této misse nebo úřadu, ani na byty osob, které jsou členy oficiálních nebo polooficiálních zahraničních misí;

d) na podniky, sloužící provozu živnostenského oprávnění ku přechovávání cizinců, s výjimkou těch, jež mají výlučně povahu ubytovacích domů s trvalými nájemníky;

e) na domovníké byty, sloužící svému účelu;

f) na byty, vystavěné při výrobním závodu pro jeho zaměstnance, jakož i na byty, které svým určením mají sloužiti k ubytování zaměstnanců výrobních závodů takových podniků, jež určí pro jednotlivé obce okresní národní výbor v dohodě s okresním úřadem ochrany práce, pokud je v obou případech vlastník domu (zaměstnavatel) dává v užívání státně spolehlivým zaměstnancům podniku a byty se nestanou nadměrnými (§ 15);

2. ustanovení o podnájmech bytů (§ 12), o směnách bytů (§ 13) a o dělení bytů (§ 23)

a) na domy státu a země;

b) na domy, byty a podniky uvedené pod č. 1;

3. ustanovení o podnájmu (nájmu) nadpočetných místností nadměrných bytů (§ 18)

a) na domy a byty uvedené pod č. 1, písm. c);

b) na byty, u kterých by podnájmem (nájmem) mohl býti dotčen důležitý veřejný zájem, zejména na byty, určené v úřadech, v ústavech a podnicích pro ubytování zaměstnanců;

4. ustanovení o slučování bytů a užívání bytů k jiným účelům než k bydlení (§§ 19 a 20) a o revisi bytů (§§ 21 a 22) na domy a byty uvedené pod č. 1, písm. a) a c);

5. ustanovení o příkazu k vyklizení bytu (§ 27, odst. 1) na byty v rodinných domcích, jichž užívají vlastníci domků, jde-li o důvody uvedené v § 16 nebo § 22, odst. 3.

(2) Zemský národní výbor (pověřenectvo sociální péče) může z důvodu veřejného zájmu rozšířiti výjimky podle odstavce 1 na další objekty.

§ 34.

Na úhradu výdajů, spojených s prováděním § 17, odst. 3, § 22, odst. 3 a § 23, odst. 1, jsou místní národní výbory oprávněny vybírat mimo dávku z nájemného nebo z používaných místností zvláštní dávku, vyměřovanou na podkladě nájemného (nájemní hodnoty) nebo podle počtu a účelu používaných místností. Osвобоzení podle zákonů o stavebním ruchu (na Slovensku též podle zákona o podpoře stavebního podnikání) ve znění předpisů je měnicích a doplňujících od dávky z nájemného nebo z používaných místností nebo jiných dávek vybíraných na podkladě nájemného (nájemní hodnoty) pro ni neplatí. Bližší předpisy o dávce budou vydány vládním nařízením, které může stanoviti vhodná osvobození.

Zvláštní ustanovení

§ 35.

(1) Rozhodnutí a opatření v bytových věcech, která vydaly nebo učinily akční nebo národní výbory anebo jejich orgány v době od 20. února 1948 do vyhlášení tohoto zákona, považují se za učiněná po právu. Nelze je napadati ani žalobou ani před správními úřady (orgány) a orgány veřejné žaloby ani jinak.

(2) Místní národní výbor může na žádost strany nebo z úřední moci přezkoumati tato rozhodnutí nebo opatření, řídí se při tom zásadami tohoto zákona.

§ 36.

(1) Ministerstvo vnitřního obchodu nebo jím zmocněný národní výbor může na návrh ministerstva sociální péče učiniti opatření, aby hostinských pokojů ubytovacích podniků, provozovaných po živnostensku, bylo použito k trvalému bydlení, jde-li o podniky provozované nezákonným nebo nepočetným způsobem. Podnikatelům, o nichž se prokáže, že takto živnost provozují, může býti odňato živnostenské oprávnění.

(2) Ustanovení § 35, odst. 1 platí přiměřeně též o opatřeních ministerstva vnitřního obchodu, učiněných pro ubytování části obyvatelstva. Rovněž v těchto případech možno odejmouti živnostenské oprávnění podnikatelům, o nichž bylo prokázáno, že provozovali živnost nezákonným nebo nepočetným způsobem.

§ 37.

Exekuci nuceným vyklizením bytu může soud povolit jen, prokáže-li vymáhající strana v návrhu na povolení exekuce potvrzením místního národního výboru, že náhradní byt pro povinnou stranu je zajištěn.

Závěrečná ustanovení.

§ 38.

Ustanovení §§ 1 až 34 platí jen v obcích, které mají více než 2.000 obyvatelů nebo které určil podle § 30 zákona ze dne 18. července 1946, č. 163 Sb., o mimořádných opatřeních bytové péče, nebo určí podle tohoto ustanovení okresní národní výbor; jeho rozhodnutí podle tohoto ustanovení musí býti vyhlášeno v obci způsobem v místě obvyklým.

§ 39.

Ministerstvo sociální péče může v dohodě s příslušnými ministerstvy vydati a vyhlásiti v Úředním listě (na Slovensku též v Úředním věstníku) předpisy k provedení §§ 1 až 33, 35, odst. 2 a § 38, a pokud jde o potvrzení místního národního výboru podle § 37; předpisy jsou pro národní výbory závazné.

§ 40.

Zrušuje se platnost (použitelnost)

- vládního nařízení ze dne 16. září 1944, č. 203 Sb., o vlivu škod, způsobených válkou na budovách, na nájemní poměry;
- zákona č. 163/1946 Sb.

§ 41.

Působnost, příslušející podle tohoto zákona jednotlivým ministerstvům, vykonávají tato ministerstva na Slovensku zásadně prostřednictvím příslušných pověřenců.

§ 42.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbude jí dnem, který určí vláda nařízením; provedou jej ministři sociální péče, vnitřní, financí a vnitřního obchodu v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Erban v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Krajčír v. r.

139.

Zákon

ze dne 28. dubna 1948,

kterým se mění a doplňují předpisy
o směnečném poplatku.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 23. března 1928, č. 48 Sb., o směnečném poplatku, se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 2, odst. 1 úvodní věty a č. 1 a 2 znějí:

„(1) Směnky jsou podrobeny poplatku z částky, na kterou znějí (směnečný peněz), a to:

1. směnka, ze které lze bezpečně zjistiti, že je splatná do 3 měsíců a 5 dnů ode dne vystavení uvedeného na ní,

1 Kčs z každých třebas jen začatých 2.000 Kčs;

2. směnka, která dospívá ve lhůtě delší 3 měsíců a 5 dnů, nikoliv však delší 6 měsíců a 5 dnů ode dne vystavení,

2 Kčs z každých třebas jen začatých 1.000 Kčs;“

2. Ustanovení § 2, odst. 2 zní:

„Směnky splatné na viděnou nebo určitý čas po vidění jsou podrobeny poplatku jako směnky uvedené v odstavci 1, č. 1, není-li z nich zřejmo, že dospívají ve lhůtě delší 3 měsíců a 5 dnů ode dne vystavení; je-li z nich zřejmo, že jsou splatny po 3 měsících a 5 dnech, jsou podrobeny poplatku podle ustanovení odstavce 1, č. 2, po případě 3 (§ 6, odst. 2). O směnkách splatných na viděnou nebo určitý čas po vidění platí také ustanovení odstavce 1, č. 3 o hypotéckárním doložce.“

3. V § 4 se připojuje další odstavec 7, který zní:

„(7) Podle ustanovení odstavce 1 se posuzuje také směnka, která sice není označena jako směnka na viděnou, na niž se však podle směnečného práva hledí jako na směnku na viděnou proto, že v ní chybí údaj o času, kdy má být placeno.“

4. V § 12, č. 1 se nahrazuje tečka za ustanovením písm. C) středníkem.

5. V § 12, č. 1 se vsunuje další ustanovení písm. D), které zní:

„D) přímým zapravováním, které lze povolit na žádost peněžním ústavům.“

Čl. II.

Zrušuje se použitelnost vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 112 Sb. z. a n. z roku 1941, kterým se mění zákon o směnečném poplatku.

Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po vyhlášení; provedou jej ministři financí a spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Čepička v. r.

140.

Vládní nařízení

ze dne 25. května 1948.

jinž se upravuje seznam přepychových předmětů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1, odst. 2 zákona ze dne 31. října 1947, č. 200 Sb., o dani z předmětů zbytné potřeby (přepychová daň):

1. Položka 101 zní:

ex 514	Ornamentované předměty z obecných kovů nebo kovových		
ex 515	slitin, též spojené s obyčejnými nebo jemnými hmotami, na př.		
ex 516	lustry, závěsy, nástěnná ramínka, reliefy, vásy, květináče,		
ex 517	zábradlí a podobné větší předměty mimo hrubé odlitky nebo		
ex 518	hrubé výlisky, též úplně nebo částečně zlacené nebo stříbřené,		
ex 519	zlatem nebo stříbrem platované nebo spojené s velmi jemnými		
ex 520	hmotami	nehledíc	20 %
ex 521		na cenu	
ex 522			

2. Položka 115 zní:

ex 570	Výrobky zcela nebo částečně z pravých korálů výslovně ne-		
	jenomenované (mimo ty, které patří do č. 567 a 568 cel. saze-		
	bníku)	nehledíc	50 %
		na cenu	

Čl. 1.

Vyloučení některých přepychových předmětů ze seznamu.

Ze seznamu přepychových předmětů připojeného k zákonu č. 200/1947 Sb., o přepychové dani se vyloučují přepychové předměty uvedené v položkách 76, 80, 81, 82, 99 a 102.

Čl. 2.

Změny v některých položkách.

Seznam přepychových předmětů se mění takto:

Čl. 3.

Účinnost a provedení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 27. prosince 1947; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Široký v. r.	Kopecký v. r.
Laušman v. r.	Fierlinger v. r.
Zápotocký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Clementis v. r.	Krajčír v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Petr v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Gregor v. r.	Dr. Neuman v. r.
Nosek v. r.	Erban v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Plojhar v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
Dr. Čepička v. r.	Dr. Šrobár v. r.

141.

Vládní nařízení

ze dne 25. května 1948

o úpravě okresů a sídel revírních báňských úřadů v zemích České a Moravskoslezské.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7 zákona ze dne 28. března 1928, č. 57 Sb., o zařízení a působnosti báňských úřadů:

§ 1.

Revírní báňské úřady v Chomutově a v Teplicích se zrušují a jejich okresy se připojují k okresu revírního báňského úřadu v Mostě.

§ 2.

(1) Sídlo revírního báňského úřadu ve Slaném se přenáší do Kladna.

(2) K okresu revírního báňského úřadu v Kladně se připojují obvody okresních soudů:

a) v Dubé, který se vylučuje z okresu revírního báňského úřadu v Kutné Hoře,

b) v Jesenici, Libochovicích, Podbořanech, Roudnici nad Labem, Štětí a Žatci, které se vy-

lučují z okresu revírního báňského úřadu v Mostě (§ 1),

c) v Kladně a Rakovníku, které se vylučují z okresu revírního báňského úřadu v Praze.

§ 3.

(1) Použitelnost nařízení ministra hospodářství a práce ze dne 9. dubna 1943, č. 113 Sb., o sloučení obvodů revírních báňských úřadů v Plzni a v Budějovicích, se zrušuje.

(2) Revírní báňský úřad v Českých Budějovicích se zrušuje a jeho okres se připojuje k okresu revírního báňského úřadu v Praze.

(3) K okresu revírního báňského úřadu v Praze se dále připojují obvody okresních soudů v Českém Brodě a Kostelci nad Černými Lesy, které se vylučují z okresu revírního báňského úřadu v Kutné Hoře.

§ 4.

K okresu revírního báňského úřadu v Ostravě se připojují obvody okresních soudů ve Dvorcích, Hranicích, Městě Libavé, Lipníku nad Bečvou, Litovli, Starém Městě, Valašském Meziříčí, Mohelnici, Olomouci, Rožnově pod Radhoštěm, Rýmařově, Šilperku, Šternberku, Šumperku, Uničově, Vízmberku, Vsetíně a Zábřehu, které se vylučují z okresu revírního báňského úřadu v Brně.

§ 5.

Přehled sídel a okresů revírních báňských úřadů v zemích České a Moravskoslezské ve vztahu k obvodům okresních soudů je přílohou tohoto nařízení.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti 30 dnů po vyhlášení; provede je ministr průmyslu.

Gottwald v. r.

Široký v. r.	Kopecký v. r.
Laušman v. r.	Fierlinger v. r.
Zápotocký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Clementis v. r.	Krajčír v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Petr v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Gregor v. r.	Dr. Neuman v. r.
Nosek v. r.	Erban v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Plojhar v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
Dr. Čepička v. r.	Dr. Šrobár v. r.

Přehled

sídel a okresů revírních báňských úřadů v zemích České a Moravskoslezské.

Země:	ř. č.:	Revírní báňský úřad:	Jeho okres tvoří obce obvodů okresních soudů:
Česká	1	Kutná Hora	Benátky nad Jizerou, Bělá pod Bezdězem, Mladá Boleslav, Havlíčkův Brod, železný Brod, Broumov, Nový Bydžov, Čáslav, Český Dub, Dvůr Králové nad Labem, Frýdlant, Habry, Hlinsko, Holice, Kutná Hora, Hořice, Hostinné, Hradec Králové, Mnichovo Hradiště, Humpolec, Chlumeck nad Cidličkou, Chotěboř, Chraštava, Chrudim, Jablonec nad Nisou, Jablonné v Podještědí, Uhlířské Janovice, Jaroměř, Jičín, Jilemnice, Kolín, Kostelec nad Orlicí, Kóuřim, Králíky, Dolní Kralovice, Lanškroun, Ledeč nad Sázavou, Libán, Liberec, Litomyšl, Lomnice nad Popelkou, Maršov, Městec Králové, Nové Město nad Metují, Nové Město pod Smrkem, Mimoň, Vysoké Mýto, Náchod, Nasavrky, Nechanice, Nymburk, Opočno, Nová Paka, Pardubice, Poděbrady, Police nad Metují, Polička, Polná, Přelouč, Příbyslav, Rokytnice nad Jizerou, Rokytnice v Orlických Horách, Rychnov nad Kněžnou, Semily, Česká Skalice, Skuteč, Sobotka, Štoky, Tanvald, Teplice nad Metují, Trutnov, Turnov, Úpice, Ústí nad Orlicí, Vrchlabí, Vysoké nad Jizerou, žacléř, Žamberk.
	2	Kladno	Dubá, Jesenice, Kladno, Kralupy nad Vltavou, Libochovice, Louny, Mělník, Podbořany, Rakovník, Roudnice nad Labem, Slaný, Nové Strašecí, Štětí, Velvary, Žatec.
	3	Most	Benešov nad Ploučnicí, Bílina, Nový Bor, Cvikov, Děčín, Doupov, Duchcov, Hora sv. Kateřiny, Hora sv. Šebestiána, Chabařovice, Chomutov, Jirkov, Kadaň, Česká Kamenice, Česká Lípa, Lipová, Litoměřice, Horní Litvínov, Lovosice, Most, Postoloprty, Přisečnice, Rumburk, Šluknov, Teplice, Ústí nad Labem, Ústěk, Varnsdorf, Vejprty.

Země:	R. č.:	Revírní báňský úřad:	Jeho okres tvoří obce obvodů okresních soudů:
Česká	4	Plzeň	Bezručovice, Blovice, Dobřany, Domažlice, Hostouň, Kdyně, Klatovy, Kralovice, Manětín, Nepomuk, Nýrsko, Planá, Plzeň, Poběžovice, Přeštice, Přimda, Rokycany, Stod, Strábro, Tachov, Touškov, Horšovský Týn, Zbiroh.
	5	Praha	Bechyně, Benešov, Beroun, Blatná, Brandýs nad Labem, Český Brod, Vyšší Brod, Březnice, České Budějovice, Nová Bystřice, Dobříš, Hartmanice, Hluboká nad Vltavou, Horažďovice, Kašperské Hory, Hořovice, Jindřichův Hradec, Nové Hradky, Chvalšiny, Jílové, Kamenice nad Lipou, Kaplice, Kostelec nad Černými Lesy, Český Krumlov, Křivoklát, Lišov, Lomnice nad Lužnicí, Milevsko, Mirovice, Netolice, Neveklov, Pácv, Pelhřimov, Písek, Horní Planá, Plánice, Počátky, vnitřní Praha, Praha-jih, Praha-sever, Praha-východ, Praha-západ, Prachovice, Příbram, Říčany, Sedlčany, Sedlec, Soběslav, Strakonice, Sušice, Trhové Sviny, Tábor, Třeboň, Týn nad Vltavou, Unhošť, Veselí nad Lužnicí, Vimperk, Vlašim, Vodňany, Volary, Volyně, Votice, Mladá Vožice, Zbraslav.
	6	Karlovy Vary	Aš, Bečov nad Teplou, Horní Blatná, Bochov, Cheb, Jáchymov, Kraslice, Lázně Kynžvart, Mariánské Lázně, Loket, Nejdek, Sokolov, Město Teplá, Karlovy Vary, Vildštejn, Žlutice.
Moravsko-slezská	7	Brno	Velká Bíteš, Blansko, Bojkovice, Boskovice, Brno-město, Brno-okolí, Uherský Brod, Břeclav, Bučovice, Moravské Budějovice, Bystřice nad Pernštejnem, Bystřice pod Hostýnem, Dačice, Hodonín, Holešov, Uherské Hradiště, Hrotovice, Hustopeče, Ivančice, Jaroslavič, Jemnice, Jevíčko, Jihlava, Klobouky, Valašské Klobouky, Kojetín, Konice, Kroměříž, Moravský Krumlov, Kunštát, Kyjov, Nové Město na Moravě, Velké Meziříčí, Mikulov, Náměšť nad Oslavou, Napajedla, Uherský Ostroh, Plumlov, Pohořelice, Prostějov, Přerov, Slavkov u Brna, Slavonice, Strážnice, Svitavy, Telč, Tišnov, Třebíč, Moravská Třebová, Třešť, Vizovice, Vranov, Vyškov, Zdounky, Zlín, Znojmo, Ždánice, Město Žďár, Židlochovice.

Země:	Ř. č.:	Revírní báňský úřad:	Jeho okres tvoří obce obvodů okresních soudů:
Moravsko-slezská	8	Ostrava	Město Albrechtice, Horní Benešov, Bílovec, Bohumín, Bruntál, Cukmantl, Dvorce, Frenštát pod Radhoštěm, Frýdek, Fryštát, Fulnek, Hlučín, Hranice, Jablunkov, Javorník, Jeseník, Nový Jičín, Jindřichov, Klimkovice, Krnov, Město Libavá, Lipník nad Bečvou, Litovel, Staré Město, Valašské Meziříčí, Místek, Mohelnice, Odry, Olomouc, Opava, Osoblaha, Ostrava-východ, Ostrava-západ, Příbor, Rožnov pod Radhoštěm, Rýmařov, Šilperk, Šternberk, Šumperk, Český Těšín, Uničov, Vídnava, Vítkov, Vízemberk, Vrbová, Vsetín, Zábřeh.

142.

Vládní nařízení ze dne 1. června 1948

o zřízení odborných živnostenských společenstev pro živnost výroby cementového zboží na Slovensku.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 152, odst. 3, věty druhé živnostenského zákona ze dne 10. října 1924, č. 259 Sb., ve znění zákona ze dne 30. listopadu 1933, č. 223 Sb.:

§ 1.

Pro živnost výroby cementového zboží se mohou zřizovat odborná živnostenská společenstva.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí na Slovensku; provede je ministr průmyslu.

Gottwald v. r.

Široký v. r.	Kopecký v. r.
Laušman v. r.	Fierlinger v. r.
Zápotocký v. r.	Duriš v. r.
Dr. Clementis v. r.	Krajčír v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Petr v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Gregor v. r.	Dr. Neuman v. r.
Nosek v. r.	Erbán v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Plojhar v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
Dr. Čepička v. r.	Dr. Šrobár v. r.

143.

Vyhláška ministra financí ze dne 19. května 1948.

kterou se uveřejňuje opatření Likvidačního fondu měnového o vyrovnávání některých závazků převodem na vázaný vklad (účet).

Podle § 17 zákona ze dne 2. července 1947, č. 141 Sb., o Likvidačním fondu měnovém, vyhlašuji opatření Likvidačního fondu měnového ze dne 23. dubna 1948; opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Dolanský v. r.

Opatření

Likvidačního fondu měnového

o vyrovnávání některých závazků převodem na vázaný vklad (účet).

Likvidační fond měnový (dále jen Fond) stanoví podle § 8 zákona ze dne 2. července 1947, č. 141 Sb., o Likvidačním fondu měnovém:

Cl. 1.

(1) Závazky, vypočtené v § 16, odst. 1 dekretu presidenta republiky ze dne 19. října 1945, č. 91 Sb., o obnovení československé měny, lze, pokud v jednotlivých případech převyšují částku 100 Kčs, plniti převodem na vázaný vklad (účet) ve prospěch věřitelův,

po případě cennými papíry Fondu, dá-li k tomu Fond souhlas podle čl. 2. V tomto případě je věřitel povinen přijmouti toto plnění namísto placení.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahují na plnění závazků Poštovní spořitelně a peněžním ústavům (peněžním podnikům).

Čl. 2.

(1) Chce-li dlužník splniti závazek uvedený v čl. 1 převodem na vázaný vklad (účet) ve prospěch věřitelův, musí v žádosti o souhlas s převodem prokázati výši, právní důvod a splatnost závazku, odůvodniti, proč svůj závazek nesplnil do 14. února 1946 a připojiti potvrzení berní správy o tom, jakou částkou věřitel tuto pohledávku uvedl v přihlášce k majetkovým dávkám podle zákona ze dne 15. května 1946, č. 134 Sb., o dávce z majetkového přírůstku a o dávce z majetku. Potvrzení berní správy není třeba, je-li věřitel osvobozen od přihlašovací povinnosti k dávce z přírůstku na majetku a k dávce z majetku (§§ 15, 34 a 41 cit. zákona).

(2) Nemůže-li dlužník předložiti potvrzení berní správy o přihlášení pohledávky věřitelem, postačí, prokáže-li, že berní správě, příslušné pro vyměření majetkových dávek věřiteli, písemně oznámil jméno a bydliště věřitelovo, jakož i výši a právní důvod pohledávky, kterou hodlá zapraviti převodem.

Čl. 3.

(1) V případech nespadajících pod ustanovení čl. 1, odst. 1 jsou převody mezi vázanými vklady různých vlastníků přípustné se souhlasem Fondu jen, pokud také věřitel s převodem souhlasí.

(2) O náležitostech žádosti platí přiměřeně ustanovení čl. 2, odst. 1; mimo to jest ji doložiti písemným věřitelovým prohlášením, že s úhradou převodem z vázaného vkladu souhlasí.

Čl. 4.

Žádosti podle tohoto opatření musí býti podány prostřednictvím peněžního ústavu (peněžního podniku) na tiskopisech Fondem vydaných.

V Praze dne 23. dubna 1948:

Likvidační fond měnový

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

144.

Vyhláška ministra financí ze dne 19. května 1948,

kterou se uveřejňuje opatření Likvidačního fondu měnového o omezení uvolňování vázaných vkladů.

Podle § 17 zákona ze dne 2. července 1947, č. 141 Sb., o Likvidačním fondu měnovém, vyhlašují opatření Likvidačního fondu měnového ze dne 23. dubna 1948; opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Dolanský v. r.

Opatření Likvidačního fondu měnového o omezení uvolňování vázaných vkladů.

Likvidační fond měnový stanoví podle § 9, odst. 2 zákona ze dne 2. července 1947, č. 141 Sb., o Likvidačním fondu měnovém:

Čl. 1.

(1) Podle §§ 11 a 13 dekretu presidenta republiky ze dne 19. října 1945, č. 91 Sb., o obnovení československé měny, se napříště vázané vklady již neuvolňují.

(2) Právo volně čerpati potřebné částky z vázaných vkladů podle § 15, odst. 1 tohoto dekretu se omezuje tak, že z vázaných vkladů veřejných úřadů, soudů a jiných veřejných zařízení uvedených v § 6 tohoto dekretu lze uvolňovati napříště jen na odůvodněnou žádost s povolením Likvidačního fondu měnového.

Čl. 2.

Při uvolňování podle čl. 1, odst. 2 jest předložiti vždy výplatní list pro právnické osoby; nemá-li žadatel takový výplatní list, vydá mu jej a dodatečně zaregistruje Poštovní spořitelna, poštovní úřad nebo peněžní ústav.

V Praze dne 23. dubna 1948.

Likvidační fond měnový

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

